HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

חריפי דפומבדיתא הקטרה מפגלת הקטרה ואפילו לרבנן דאמרי אין מפגלין בחצי מתיר ה"מ היכא דחישב [ח] ביה בשירים ולבונה במילתא קיימא אבל הכא דחישב לה בלבונה כמה דחישב ביה בכוליה מתיר דמי אמר רבא [ט] אף אנן נמי תנינא [י] זה הכלל כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ למקומו פסול ואין בו כרת חוץ לזמנו פגול וחייבין עליו כרת מאי לאו הקטרה דומיא דהנך מה הנך בין לאכול בין להקטיר [יא] אף הקטרה בין לאכול בין להקטיר לא הנך בין לאכול בין להקטיר הקטרה לאכול אין להקטיר לא יתיב רב מנשיא בר גדא קמיה דאביי ויתיב וקא אמר משמיה דרב חסדא [יב]אין הקטרה מפגלת הקטרה ואפילו [יג]לר"מ דאמר מפגלין בחצי מתיר ה"מ היכא דחישב בהו בשירים דקומץ מתיר דידהו אבל הכא דקומץ לאו מתיר דלבונה הוא לא מצי מפגל ביה א"ל אביי [יד]עני מרי משמיה דרב א"ל אין איתמר נמי אמר רב חסדא אמר רב אין הקטרה מפגלת הקטרה אמר רב יעקב בר [טו] אידי משמיה דאביי אף אנן נמי תנינא שחט אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר הוא פיגול וחבירו כשר לאכול מחבירו למחר שניהם כשרין מ"ט לאו משום דכיון דלאו מתיר דידיה הוא לא מצי מפגל ביה לא התם הוא דלא איקבע בחד מנא [טז] אבל הכא דאיקבע בחד מנא כי חד דמו אמר רב המנונא [יז]הא מילתא אבלע לי רבי חנינא ותקילא לי [יח] בכוליה תלמודאי הקטיר בקומץ להקטיר לבונה [יט] [יכ](ולבונה) לאכול שירים למחר פגול מאי קמ"ל אי הקטרה מפגלת הקטרה קמ"ל לימא הקטר קומץ להקטיר לבונה אי מפגלין בחצי מתיר קמ"ל לימא הקטיר קומץ לאכול שירים למחר אי תרוייהו מ [כא](אתא) קמ"ל לימא הקטיר קומץ להקטיר לבונה ולאכול שירים למחר אמר רב אדא בר אהבה לעולם קסבר אין הקטרה מפגלת הקטרה ואין מפגלין בחצי מתיר ושאני הכא [כב] דפשטא ליה מהשבה בכולה מנחה תני תנא קמיה דרב יצחק בר אבא אימא הקטיר קומץ לאכול שירים לדברי הכל ופגול והא מיפלג פליגי אלא אימא לדברי הכל פסול ולימא ה"ז פגול ור"מ היא תנא דברי הכל אתניוה פיגול בפסול מיחלף ליה הרי זה בדברי הכל לא מיחלף ליה:

הדרן עלך הקומץ את המנחה

[כג] **הקומץ** את המנחה לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר כשר ר"א פוסל לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר פחות מכזית כשר [כד] לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה והקטרה מצטרפין. גמ' א"ר יוחנן מ"ט דר"א אמר קרא ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו כשבתי אכילות הכתוב מדבר אחד אכילת אדם ואחד אכילת מזבח לומר לך כשם שמחשבין באכילת אדם כך מחשבין באכילת מזבח וכשם שמחשבין מאכילת אדם לאכילת אדם ומאכילת מזבח לאכילת מזבח כך מחשבין מאכילת אדם למאכילת מזבח ומאכילת מזבח לאדם ומאכילת אדם לאדם רחמנא להקטרה בלשון אכילה ורבנן האי דאפקינהו רחמנא בלשון אכילה דלא

הקומץ רבה. לאכול דבר שאין דרכו לאכול וכו' **שדרכו לאכול פחות מכזית כשר.** הא מנחה יתירה דהא מנן בפ"ק (לעיל יב:) לאכול כחצי זית ולהקטיר חצי זית כשר מלמד לר"ש דפסל ר' אליעזר במתניתין לאכול כחצי זית ולהקטיר דגזר מטעם דכרת מלמד דכרת הכא לא גזר פחות מכזית ופסל מדרבנן הכא לא גזר פחות מכזית מטעם אחר: **גמ' כשם שמחשבין מאכילת אדם לאדם ומאכילת מזבח למזבח.** כשם שפוסלת במחשבת בזבר לאכילת אדם [כה] כגון שהיה מחשב בקומץ שיריים לאכול למחר [כו] כגון שיריים מחשב עליהן לאדם למחר: **מאכילת מזבח.** כגון קומץ מחשב עליו למחר [כז]למזבח פוסלת כך פוסלת מחשבת

מריפי דפומבדיתא. מפרש בפ"ק דסנהדרין (דף יז:) עיפה ומצימי בני רחבה דפומבדיתא: **הקטרה מפגלת הקטרה.** הקטיר קומץ ע"מ להקטיר לבונה יג] יולאחר זמן פיגול ופ"ג נאכלין מתיר מפגל את המתיר. ולא דמי לשוחט את הכבש לאכול מחציו למחר כדמפרש לקמן דהתם לא איקבעו בחד מנא הכא איקבעו בחד מנא: **מאי לאו הקטרה דומיא.** דקומץ ונותן בכלי: **מה הנך כן.** מיחב לאכול שיריס למחר כן מיחב להקטיר לבונה פיגול יד]: **קומץ לאו מתיר לבונה הוא.** [טו] דלמחר לעיל (דף יג:) לחיה בעיכוד מנחה: **ג"ל אכיי.** לרב מנשיא: **עני מרי.** עניי לחודי: **משמיה דרב.** כלומר ממיב רב חסדא להא מילחא משמיה דרב: **מ"ט.** שיחסס בשריו: **כחד דמו.** טמפגל להקטיר לבונה [טז] דמי. וה"מ לר"מ ולרבנן לחד לר' יוסי יז] דבריס פירקין אין מתיר מפגל את המתיר ולא מפגלת הקטרת קומץ להקטרת לבונה: **אבלע לי.** הטעימני ולמדני: **ותקילא לי.** ומקולא לי כלומר תניא עלי: ס"ג **הקטיר קומץ להקטיר לבונה לאכול שיריס** ולא גרסי' **ולאכול.** יח] וחס פירושו הקטיר קומץ על מנת להקטיר לבונה למחר וע"מ לאכול שיריס למחר: **מאי קמ"ל.** קל ס"ל דמשום חלא מהנך מחשבות מפגלת יט] ומד מינייהו משמעינן ופיגול משום מחשבת להקטיר לבונה למחר הוא ולא משום לאכול שיריס למין מפגלין בחלי מתיר: **לימא הקטיר קומץ להקטיר לבונה.** כ] בחלי קמיימא ואי פיגול משום לאכול שיריס הוא דמפגלין בחלי מתיר אבל להקטיר לבונה לא מהניא למה לי לגרפה כ] בחלא מ): **ואי תרוייהו קמ"ל.** כא] ואי לאכול קחמר שלא מיחב שלא בחלא מהן: **לימא להקטיר לבונה ולאכול שיריס.** דמשמע תרתי מילי הקטיר קומץ להקטיר לבונה או לאכול שיריס למחר: כב] **דפשטא ליה מחשבה בכולה מנחה.** ולע"ג אבל מפגל בחלא מיניייהו משמע דחשיב בתרוייהו מפגלת: **הא מיפלג פליגי.** דלרבנן אין מפגלין בחלי מתיר: **ולימא.** ליה רב יצחק לחלא אבל לאייה ולוקמא כלקחני פיגול: **ור"מ היא.** ולחלחי שני מילחיה ותיקן ליה פסול: **תנא דברי הכל אתניוה.** אליבא למימר דפסול חלייה והא חלא דחלא פיגול משום דחיחלף ליה פיגול בפסול: **ה"ז בדברי הכל לא מיחלף ליה.** הלכך אי הוה חלייה ה"ז לא הוה חלר דברי הכל:

הדרן עלך הקומץ זוטא

הקומץ רבה. לאכול דבר שאין דרכו לאכול וכו' **שדרכו לאכול פחות מכזית כשר.** הא מנחה יתירה דהא מנן בפ"ק (לעיל יב:) לאכול כחצי זית ולהקטיר חצי זית כשר מלמד לר"ש דפסל ר' אליעזר במתניתין לאכול כחצי זית ולהקטיר דגזר מטעם דכרת מלמד דכרת הכא לא גזר פחות מכזית מטעם אחר: **גמ' כשם שמחשבין מאכילת אדם לאדם ומאכילת מזבח למזבח.** כשם שפוסלת במחשבת בזבר לאכילת אדם [כה] כגון שהיה מחשב בקומץ שיריים לאכול למחר [כו] כגון שיריים מחשב עליהן לאדם למחר: **מאכילת מזבח.** כגון קומץ מחשב עליו למחר [כז]למזבח פוסלת כך פוסלת מחשבת

תורה אור השלם

1. וְאִם הָאֵכֹל יֵאָכֵל מִבְּשַׂר זִבְחֵי שְׁלָמָיו בְּיוֹם הַשְּׁלִשִׁי לֹא יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יַחְשֹׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֲוֹנָהּ תִּשָּׂא: ויקרא ז יח

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נימא וכו' מחשבה זו בהלי:

מוסף רש"י

כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר וכו'. נותן קומץ בכלי או מוליך או מקטיר ע"מ לאכול דבר שדרכו לאכול כגון שיריים וכו' (לעיל יב.). ענני מרי. עניני מוני (להלן פא. ב"מ יז.).

סליק פרק הקומץ את המנחה

הקומץ את המנחה לאכול דבר שאין דרכו לאכול. חוץ למקומו או חוץ לזמנו (בחלים לה.). שאין אכילה והקטרה מצטרפין. לפוסלו לחכלה ליכל שיעורו וחכל ליכל שיעורו (שם כה:). **בשתי אכילות הכתוב מדבר.** שמחשבת שחיכול פוסלת דהא לקמן במחשבת מוקר ליה בגמ (שם כח:). **אחד אכילת אדם וכו'.** ללא שנח מיחב לאכול למחר ל"ש מיחב להקטיר לחיכול למחר פגול (שם).

שיטה מקובצת

ג] דחישב בהדי כ] אף אנן נמי תנינא. לא הוי ממש כמו ההיא דלעיל דע"כ הקטרה לאכול לא מתוקם אלא כר"מ דאמר מפגלין בחצי מתיר ולא מייתי תנינא אלא לאפוקי מהני דלקמיה דאמרי דאפי' לר"מ אין הקטרה מפגלת הקטרה. תוי"ח: ג] אף הקטרה בין לאכול בין להקטיר. ע"כ לא אתיא כר' יוסי דלר' יוסי אין מתיר מפגל את המתיר. תוי"ח: ד] יעקב בר אבא: ס] אבל הכא דאיקבע בחד מנא כו' משמע דלרבנן דאמרי אין הקטרה מפגלת הקטרה לא סבירא להו הכי ולרבי יוסי ברישי פרקין [דף יג ע"ב] וצ"ל דהיינו דוקא בקומץ להקטיר

בנו א ב ג ד מיי' פט"ו מהל' פסולי המוקדשין הל"ח:
א ה מיי' פי"ב מהל' שגגות ומזידות הל"ב: ב ו ז מיי' שם הלכה י:

א) נראה לע"ז שצ"ל שמחשב להקטיר הלבונה למחר ועדיין היו כולי אחד קודם קמיפלא.